

Dr. Szócska Miklós Úr
Egészségügyért Felelős Államtitkár részére

Tárgy: a lajstromozásra nem kötelezett légi jármű vezetők egészségügyi vizsgálatára vonatkozó jogi szabályozása

Tisztelt Államtitkár Úr!

Azzal a kéréssel fordulok Önhöz, hogy egy évek óta húzódó repülés szakmai kérdés megoldásában a segítségünkre legyen. A kérdéssel már több alkalommal fordultam az Önök Minisztériumához, azonban sajnálattal tapasztaltam, hogy az Email útján küldött észrevételeimre az Ön irodájától semmiféle válasz nem érkezik.

Mivel a kérdésben - a sportrepülőök repülő-orvosi vizsgálatára vonatkozóan - már rajtam kívül is többen és többször jelezték a jogszabály hibás és aránytalan alkalmazását, nem tudom elképzelni, hogy a minisztérium miért kezeli ezt a kérdést ennyire a háttérben.

Ígéretet kaptam az Alapvető Jogok Országgyűlési Biztosától arra vonatkozóan, hogy a kérdésben szükséges dereguláció irányába szakemberek bevonásával javaslat születik. Ennek ellenére sem válasz, sem semmilyen jelzés nem érkezett arra vonatkozóan, hogy bármilyen változtatást is terveznének. Talán nem elbizakodottság azt gondolnom, hogy a szakterületen az egyik legtöbb tapasztalattal rendelkező elméleti és gyakorlati szakember vagyok, 36 éve repülök az összes könnyűrepülő szerkezetet, és mintegy 34 éve oktatom is. Az európai szakmai szervezet az EHPU (European Hanggliding and Paragliding Union) magyar delegáltja és a Nemzetközi Repülőszövetség (FAI) szakági delegáltja vagyok. Egyben, mint a legnagyobb hazai könnyűrepülő szervezet a Magyar Szabad Repülőök Szövetségének választott elnöke.

Több szervezetnél is érdeklődtem és jeleztem az Önnek 2012. július 30-án Email útján küldött levelemben vázolt problémát. A közlekedési tárca úgy tájékoztatott, hogy a Nemzeti Erőforrás Minisztérium a gátja, hogy a szakterületünk orvosi alkalmassági követelményeit jogszabályilag az európaihoz illesszük. Ezért ismételten kérem Öntől, adjon lehetőséget arra, hogy a hazai siklóernyősöket, sárkányrepülőket és könnyűmotorosokat képviselve részt vehessek a dereguláció előkészítésében, vagy legalább tájékoztatást kaphassak annak állásáról.

Amennyiben levelem elkerülte volna a figyelmét, és csak most találkozik a kéréssel először, akkor kérem, segítsen abban, hogy a 2002 óta hibás szövegezésű jogszabály módosítása irányába a szükséges lépések mielőbb megkezdődjenek. Ennek érdekében ismételten csatolom a tárgyban írt levelem.

Figyelmét és együttműködését előre is köszönöm:

Budapest, 2013. január 30-án

Tisztelettel:

Kerekes László
Légiközlekedési Igazságügyi szakértő,
a Szabad Repülőök Szövetségének elnöke
20/7779139
Email: laszlo.kerekes55@gmail.com
(postacím: 1550. Budapest, Pf. 171.)

Melléklet: A 2012. július 30-án Email útján küldött levél:

Dr. Szócska Miklós Úr
Egészségügyért Felelős Államtitkár részére

Tisztelt Államtitkár Úr!

Abban az ügyben kérem segítségét, hogy egy európai felfogástól idegen hatósági állásfoglalás és megítélésem szerint helytelen és megalapozatlan jogszabály értelmezés miatt ne a siklórepülést folytató sportolók váljanak a szabálytalankodás jelképévé.

A Légitörvény (XCVII/95.) 1996. július 1-e óta hatályos. A törvény 52.§ (3) bekezdése szerint az vezethet lajstromozásra nem kötelezett légitörvény, aki nem szenved külön jogszabályban felsorolt betegségek, vagy testi hiányosságok egyikében sem.

Ugyanezen törvényben:

Lt. 53. § (1) A szakszolgálati engedély azt igazolja, hogy a légitörvény vezetője, illetve a szakszemélyzet tagja az adott tevékenység ellátására szakmailag, továbbá egészségügyi és közbiztonsági szempontból alkalmas.

(2) A szakszolgálati engedélyt a légitörvény hatóság, illetve a katonai légitörvény hatóság adja ki.

(3) A szakszolgálati engedély jogszabályban meghatározott feltételek hiánya esetén, vagy ha tulajdonosa a tevékenység folytatásának szabályait szándékosan vagy gondatlanul megszegi, meghatározott időre felfüggeszhető. Amennyiben a feltételek nem teljesülnek, az engedélyt véglegesen vissza kell vonni.

(4) A szakszolgálati engedély ismételt megadása jogszabályban meghatározott utóképzéshez köthető.

(5) A szakszemélyzet tagjai egészségügyi alkalmasságának megállapítását végző szervet a miniszter, illetve a honvédelmi miniszter a népjóléti miniszterrel együttesen jelöli ki.

(6) A szakszolgálati engedélyek fajtáit, szakmai, egészségügyi feltételeit és kiadásuk rendjét a miniszter, illetve a honvédelmi miniszter a népjóléti miniszterrel együttesen, rendeletben határozza meg.

A lajstromozásra nem kötelezett légitörvény vezetőjéhez nem szükséges szakszolgálati engedély.

A másik jogszabály a 14/2002. (II. 26.) KöViM-EüM együttes rendelet a polgári légitörvény szakszolgálati engedélyek egészségügyi feltételeiről és kiadásuk rendjéről szól. Ennek bevezetője: "A légitörvényről szóló 1995. évi XCVII. törvény 53. §-ának (5) és (6) bekezdésében kapott felhatalmazás alapján a következőket rendeljük el:" azaz, ez a rendelet nem a hatóság által elfogadott tanfolyam elvégzéséről bizonyítvánnyal rendelkező lajstromozásra nem kötelezett pilótára vonatkozik. A rendelet címe is erre utal. E rendeletben a 11.§. (1) bek. b. pontjában azonban a lajstromozásra nem kötelezett légitörvény-vezető orvosi minősítéshez kötött repülési szakszolgálatnak minősül, ami nyilvánvaló koherencia zavar.

Erre utal az is, hogy a rendelet megszületését követő rendőrségi feljelentés kapcsán a kérdésben eljáró Tatai Városi Bíróság egy ezt a tényt 2003. november 11-én kelt Sz.182/2003/7. számú határozatában is megerősítette. Tehát a mi jogértelmezésünk szerint a lajstromozásra nem kötelezett légitörvény vezető számára nincs előírva repülőorvosi vizsgálati kötelezettség.

A fentieket abból a szempontból is meg tudom erősíteni, hogy tagja voltam a Légitörvény előkészítő csoportnak, így tisztában vagyok a jogszabály alkotásának szándékával (az egészségügyi alkalmasságot - ahogyan az egész világon siklórepülésben sehol, vagy pl. a kerékpározásban sem - ne kelljen orvosi igazolással bizonyítani).

Ezt az a tény is bizonyítja, hogy a 14/2002. (II. 26.) KöViM-EüM együttes rendelet előkészítésekor egy másik KöViM rendelet is készült, amelynek előkészítésében szintén részt vettem.

Ez a Közlekedési és Vízügyi Miniszter rendelete a lajstromozásra nem kötelezett légitársaságokkal folytatott repülések végrehajtásáról.

A 2003. január 1-re tervezett kiadású rendeletben az alábbiakban egyeztünk meg a jogszabály szakmai előkészítése során:

„4.§. Jogositás repülésre:

(1) Repülőeszközt az vezethet, aki mind szakmailag, mind egészségileg arra alkalmas.

(4) Egészségileg alkalmasnak kell tekinteni azt a személyt, aki a repülőeszköz-fajta ágazati szabályzatában meghatározott egészségügyi feltételeknek eleget tesz.”

Sajnálatos azonban - és repülő szakmai berkekben érthetetlen - hogy a rendelet a Légiközlekedési Törvényben megfogalmazottakkal ellentétben a mai napig nem jelent meg.

Az európai gyakorlat:

Angliában, Dániában és Izlandon nincs orvosi követelmény a sárkányrepülő, vagy siklóernyős pilóták számára. Németországban sem szükséges orvosi ellenőrzés, a pilóta felelőssége az alkalmasság.

Ausztriában és Finnországban a: a pilóta nyilatkozik, hogy jó egészségben van, ez elég az érvényes licenc-hez. Tandem pilótáknak még van orvosi követelmény. Norvégiában, Szlovákiában és Szlovéniában gépjármű vezetési szint (jogosítvány) elég. Franciaországban a Francia Repülőszövetség által kijelölt bármely orvos elvégezheti az alkalmassági vizsgálatot, amelynek követelménye nem haladja meg az általános járművezetés követelményeit.

A sportág gyakorlatában még sohasem jegyeztek fel olyan balesetet, amelynek oka a pilóta egészségi alkalmatlansága lett volna. Talán ez az oka a sárkányrepülő és a siklóernyősök ennyire liberalizált egészségügyi ellenőrzésének.

Az új törvény megjelenése óta pár éve a Légiközlekedési Hatóság megváltoztatva eddigi álláspontját új nézőpontból közelíti meg a kérdést. Eddig ugyanis a törvény hatálybalépése óta egyetlen alkalommal sem kérték az ellenőrzések során a sárkányrepülő, vagy siklóernyősök repülő-orvosi vizsgálatának igazolását, pedig több világ és Európa Bajnokság és több tucat hazai és nemzetközi verseny zajlott ebben a szemléletben. Pilótáink egyike sem járt repülőorvoshoz 1996 óta. Az elmúlt évben azonban a Légügyi Hatóság egyre másra bünteti meg pilótáinkat erre a jogszabályra hivatkozva, miközben a jogi zavart maguk is elismerik.

Megkérdezésünkre a Nemzeti Fejlesztési Minisztérium Légi és Víziközlekedési Főosztálya arról tájékoztatott, hogy tisztában vannak a reneletek miatti jogszabályi zavarral és azt az európai normákhoz igazítva módosítani fogják. Azonban ez nem csupán az NFM kompetenciája, hanem az Emberi Erőforrás Minisztériumé is.

Ezért kérem Önt, hogy fogadják el fenti szakmai és jogi érveinket és az európai szabályozást annak érdekében, hogy a néhány évvel ezelőtt még elfogadott módon repülő egészségügyi minősítés nélkül is folytathassuk tevékenységünket. Ha ehhez valóban a jogszabály módosítása szükséges, kérem Önt, segítsen abban, hogy ez mielőbb megtörténjen, és abban, hogy szakágunk sportolói ne váljanak a repülő emberek között egy helytelenül értelmezett jogszabály miatt a szabálysértés példái.

Kérem, ha ideje engedi adjon lehetőséget a kérdésben szakembereikkel történő személyes konzultációra.

Tisztelettel:

Kerekes László
Légiközlekedési Igazságügyi szakértő,
az MRSz siklórepülő szakágának vezetője,
egyben a Szabad Repülő Szövetségének elnöke